

בבית המשפט העליון

רע"א 9592/08

כבוד השופט אי גרוניס
כבוד השופטת ע' ארבל
כבוד השופט ח' מלצר

בפני:

נתיב השיירה מושב עובדים להתיישבות חקלאית
שיתופית

המבקש:

נ ג ד

1. יהודה זאדה
2. הרצל חיים
3. יוסף חיים
4. חיריה חיים
5. צהלה יצחק
6. אברהם דוד
7. אברהם יוסף
8. יחזקאל ארשדי
9. מאור חנוך
10. אייל ציון
11. אייל מרידור
12. דני גבריאלי
13. שמעון סלמנפור

המשיבים:

בקשת רשות ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי
בחיפה בת.א. 314/07 מיום 26.10.08 שניתן ע"י כב' השופט
ע' גרשון

גי בכסלו התשע"א (10.11.2010)

תאריך הישיבה:

עו"ד נמרוד טפר

בשם המבקש:

עו"ד מירב פלח-לב

בשם המשיבים:

החלטה

השופט א' גרוניס:

1. המשיבים הינם חברים במושב, הוא המבקש. בין המשיבים למבקש קיים סכסוך ארוך שנים, שתחילתו בפעולות חשבונאיות שכווצו לפני כעשרים וחמש שנים. בקשת רשות הערעור שבפנינו מופנית נגד פסק דין שניתן בבית המשפט המחוזי בחיפה (על ידי כבוד השופט ע' גרשון) בו נדחו טענותיו של המבקש.

2. בשנת 1985 חייב הצפון ארגון הקניות בע"מ את המבקש בריבית בסכום של כ- 22 מיליון שקלים ישנים. סכום החיוב חולק בין חבריו של המבקש ונרשם בשנת 1986. לאחר מספר שנים התעורר ספק האם החיוב האמור היה מוצדק. זאת, משום שבצד החיוב האמור של החברים בגין הריבית הנזכרת נהג המבקש לחייב את חבריו מדי חודש בחיוב שנרשם "ע"ח ריבית". כלומר, עלתה אפשרות שמדובר בחיוב כפול. בדיקה של העניין נעשתה בשנת 1990 על ידי רואה החשבון בנימין סולומון (שפעל מטעם ברית פקוח לקואופרציה החקלאית העובדת בע"מ). במכתב מיום 26.9.90 נכללו חמש המלצות של רו"ח סולומון כדלקמן:

1. "לבטל בשנת 1986 את חיוב החברים בגין חלוקת גרעון רבית ארגון תשמ"ד.
2. לחשב בשנת תשמ"ה רבית על כל המשתמשים בריבית עד לכיסוי הגרעון דלעיל.
3. לחשב בשנת 1986 רבית על כל המשתמשים בריבית על פי הפעולות לאחר ביטול חיוב החברים בגרעון כאמור בסעיף בו לעיל ולאחר תיקון יתרות הפתיחה המתקנות מסוף שנת תשמ"ה.
4. חשבון המימון בכל שנה בה מריצים את הריבית מחדש צריך להיות סגור, כלומר המשתמשים בריבית כיסו את עלויות הריבית במלואם ולא יוצר כל עודף או גרעון.
5. חשובי הריבית יעשו במערכת ממוחשבת היכולה לחשב רבית יומית על פי שעורי הריבית החודשיים שהיו נהוגים במושב בכל אחד מהחודשים" [במקור נכתבה המילה ריבית לעתים עם האות יוד בראשית ולעיתים בלא האות].

זמן מה לאחר מכתבו של רו"ח סולומון החליט הוועד של המבקש שלא לאמץ

את ההמלצות.

3. בשנת 1993 הגישו המשיבים תובענה נגד המבקש לבית משפט השלום בחיפה. הסעד שנתבקש בתובענה היה לתקן את כרטיסי החשבון של המשיבים דכאן על פי ההמלצות במכתבו של רו"ח סולומון. המבקש דרש מצידו כי המשיבים ישלמו את חובם, לפי הרשום בכרטיסי החשבון. הדרישות המנוגדות של הצדדים הועברו לבירור בפני משקם (הוא עו"ד עמנואל סולומונוב), שפעל על פי חוק הסדרים במגזר החקלאי המשפחתי, תשנ"ב-1992 (להלן – חוק הסדרים במגזר החקלאי). המשקם נתן פסק חלקי ביום 20.8.01 בו קיבל את טענותיהם של המשיבים והורה לתקן את כרטיסי החשבון על פי ההמלצות. המבקש הגיש לבית המשפט המחוזי בחיפה בקשה לביטול פסק המשקם. הבקשה נדחתה ביום 18.12.01 (על ידי כבוד השופטת ש' וסרקרוג). הסכסוך לא הגיע לכלל סיום, שכן נתעוררה מחלוקת באשר ליישומן של פסק המשקם. ביום 29.1.07 ניתנה החלטה של המשקם בה הוא הורה במפורש לבטל את חיובי הריבית בכרטיסי המשיבים בגין החיוב הנזכר שהוטל על המבקש בסכום של כ-22 מיליון שקלים ישנים. בעקבות זאת הגיש המבקש לבית המשפט המחוזי בחיפה בקשה לביטול החלטתו של המשקם (וכן לביטולה של החלטה נוספת שלו, אלא שאין להחלטה הנוספת השלכה לענייננו). בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופט ע' גרשון) דחה את הבקשה. מכאן בקשת רשות הערעור שבפנינו.

4. המחלוקת הנוכחית בין המבקש למשיבים הינה זו: האם יש ליישם את כל ההמלצות שבמכתבו של רו"ח סולומון, כגרסת המבקש, או שיש ליישם אך את המלצות הראשונה (העוסקת בחיוב הריבית בסכום של כ-22 מיליון שקלים ישנים), כטענת המשיבים. סבורים אנו כי הדין עם המשיבים וכי בכל מקרה אין מקום למתן רשות ערעור.

5. בחינה של החומר מלמדת כי חילוקי הדעות בין בעלי הדין התמקדו לאורך השנים בהמלצה בכל הנוגע לחיוב הריבית הנזכר. כך למשל, המעיין בבקשה שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי לביטול פסק המשקם החלקי מיום 20.8.01 יגלה כי מדובר שם על החיוב הכפול ולא על עניין אחר. כך אף עולה ממסמכים נוספים שנערכו הן על ידי הצדדים והן על ידי גורמים שונים שהיו מעורבים בסכסוך. ניתן אולי לטעון כי לשני הצדדים היה מובן מאליו, שכל המלצותיו האחרות של רו"ח סולומון יאומצו, שכן כנראה לא הייתה מחלוקת לגביהן. אף אם כך, ניתן היה לצפות שיימצא לכך זכר כלשהו, ולו בניירת שיצאה מתחת ידיו של המבקש. מכל מקום, חובה לזכור, כי ההליך שבפנינו הינו בקשת רשות ערעור המופנית נגד פסק דין שניתן על ידי בית המשפט המחוזי, הכל בגדר הליכים לפי חוק הסדרים במגזר החקלאי. כידוע, היקף ההתערבות של בית משפט זה בפסקי דין של בתי המשפט המחוזיים דוגמת זה שבפנינו הינו

מצומצם (רע"א 3595/03 אברהם נ' אביעזר מושב עובדים בע"מ (לא פורסם, 23.6.04); רע"א 4884/09 יוגב נ' כוכב מיכאל מושב עובדים להתיישבות חקלאית שיתופית בע"מ (לא פורסם, 9.11.09)). המחלוקת בין בעלי הדין אינה בעלת השלכה מעבר למקרה הפרטני. כל כולה נוגעת לנתונים עובדתיים ספציפיים ומיוחדים. אפילו חשבנו שיש פנים לכאן ולכאן בכל הנוגע לחילוקי הדעות באשר ליישום האמור במכתבו של רו"ח סולומון, הרי אין כל צידוק למתן רשות ערעור.

6. הבקשה נדחת. המבקש יישא בשכר טרחת עורך דין בסך 15,000 ש"ח.

ניתן היום, ד' בכסלו התשע"א (11.11.2010).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט